

انتخاب متغیر در مدل های رگرسیونی

درس مدل خطی
زهرا کمالی
۹۸-۹۹

Variable_selection

- مسئله انتخاب متغیر
- اهمیت انتخاب متغیر مناسب
- معیارهای انتخاب متغیر
- روش های کوچک سازی
- رگرسیون مرزی
- لاسو
- الاستیک نت
- منابع

انتخاب متغیر

variable selection

زیر مجموعه ای از متغیرهای رگرسیونی که باید در مدل به کار گرفته شوند ضرورتاً بایستی تعیین شوند. پیدا کردن چنین زیر مجموعه مناسب مدل از متغیرهای رگرسیونی **مسئله انتخاب متغیر** نامیده می شود.

ساختن یک مدل رگرسیونی که تنها شامل زیرمجموعه از متغیرهای رگرسیونی است **دو واقعیت ناسازگار** را دربردارد:

- (1) علاقه مندیم که مدل هرچه ممکن است متغیرهای رگرسیونی را دربرداشته باشد به نحوی که اطلاعات موجود در این عوامل بتوانند در پیش بینی مقدار Y اثرگذار باشد.
- (2) می خواهیم مدل در حد امکان دارای متغیرهای رگرسیونی کمتری باشد زیرا با افزایش تعداد متغیرهای رگرسیونی واریانس پیش بینی Y افزایش می یابد. همچنین هرچه متغیر رگرسیونی بیشتری در مدل باشد هزینه جمع آوری اطلاعات و ابقاء مدل افزایش می یابد.

اهمیت انتخاب متغیر

All models are wrong but some are useful

چرا ما نمی‌خواهیم همه‌ی متغیرهای توضیحی در مدل باشند؟؟

1. مدل واقعی معمولاً پیچیده است.
2. مدل کامل و درست، مجهول و ناشناخته است.
3. وجود متغیر اضافی در مدل باعث بیش برآورد می‌شود.

مدل‌های با تعداد متغیر کم همواره دلخواه تحلیل‌گران آماری بوده است، زیرا:

1. روابط بین متغیرهای علمی را به صورت ساده بیان کرده و قابلیت تفسیر ساده‌تری دارد.
2. هزینه‌های محاسباتی و صرف‌زمان زیاد روش‌های انتخاب متغیر را با چالش بسیار جدی در زمینه استفاده از داده‌ها بعد از آن روبرو کرده است.
3. انتخاب یک مدل آماری خوب، مدلی است که استفاده از آن آسان، قابل فهم و قابل توضیح برای دیگران باشد.

معیارهای انتخاب متغیر

– آزمون فرض:

این معیارها زمانی قابل استفاده هستند که همه ی زیر مدل های ممکن شناخته شده باشند.

– روش های انقباضی:

برخی از معیارها فقط زمانی کاربرد دارند که مدل مورد نظر برحسب پارامترها خطی باشند.

– روش های بیزی:

محاسبه ی این معیارها، برای تمام زیر مدل های ممکن، محاسبات زیادی دارد به خصوص اگر متغیرهای تصادفی زیاد باشد.

معیارهای انتخاب متغیر

- معیار هایی که نیکویی برازش را کنترل می کنند.
- معیار هایی که کیفیت پیش بینی مدل را ارزیابی می کنند.
- معیار هایی که به تفاوت بین توزیع واقعی و توزیع تخمین زده شده می پردازند.
- معیارهایی که احتمال پسین را تخمین می زنند.

همه ی مدل ها باید تا جایی که ممکن است ساده شوند، ولی نه ساده تر از حد نیاز

معیارهایی که نیکویی برآزش را کنترل می کنند:

VIF

$$VIF_i = C_{jj} = \frac{1}{1 - R_i^2}$$

$$MSE = \frac{SSE}{n-p}$$

مدلی که MSE کمتری داشته باشد، بهتر است

$$R^2_{adj} = 1 - \frac{n-1}{n-p}(1-R^2)$$

معیارهایی که کیفیت پیش بینی مدل را ارزیابی می کنند:

آماره PRESS

$$PRESS = \sum_{i=1}^n (Y_i - \hat{Y}_i)^2$$

CV & GCV

Mallow Cp

$$C_p = \frac{1}{n} (RSS + 2d\sigma^2)$$

معیار هایی که میزان تفاوت بین توزیع واقعی و
توزیع تخمین زده شده می پردازند:

$$BIC = \frac{1}{n} (RSS + \log(n)d\sigma^2)$$

$$AIC = \frac{1}{n\sigma^2} (RSS + 2d\sigma^2)$$

استفاده از آزمون فرض

1. انتخاب پیشرو

مزایای انتخاب پیشرو: این روش برای مسائلی که در ابتدا نیاز به جمع آوری اطلاعات دارند، مناسب هستند. روش انجام این متد کاملاً قابل فهم است.

معایب انتخاب پیشرو: متغیر وارد شده به مدل توسط این روش، قابل حذف نیست.

2. حذف پسرو

مزایای حذف پسرو: این روش، برای مسائلی که در آغاز فرضی بنا شده و سپس در جهت اثبات آن باشیم، مفید است.

روش انجام این متد کاملاً قابل فهم است.

معایب حذف پسرو: متغیر حذف شده از مدل توسط این روش، قابل برگشت نیست.

روش های کوچک سازی

Shrinkage Methods

- وقتی $p > n$ باشد، پارامترها نمی توانند با استفاده از برآورد کمترین مربعات خطا (ols) به صورت یکتا تعریف شوند.
- در مواردی که متغیرها وابستگی دارند، برآوردگر ols کارایی لازم را ندارد زیرا باعث بزرگی واریانس می شوند.
- مسئله هم خطی و کاربردی نبودن برآوردگر کمترین توان دوم خطا، منجر به توسعه برآوردگرهای اریب مانند برآوردگرهای انقباضی (ریج و لاسو) می شود.

انقباض :

این روش شامل قرار دادن یک مدل شامل همه پیش بینی کننده های P پارامتر است.

با این حال ، ضرایب برآورد شده نسبت به تخمین حداقل مربعات به سمت صفر کاهش می یابد .

این کوچک شدن (همچنین به عنوان منظم سازی شناخته می شود) باعث کاهش واریانس می شود.

بستگی به نوع انقباضی که انجام می شود ، برخی از ضرایب دقیقاً صفر تخمین زده می شوند از این رو ، روش های کوچک شدن نیز می توانند انتخاب متغیر انجام دهند.

رگرسیون مرزی (ریج) و لاسو

Ridge Regression & The Lasso

$$\text{minimize}_{\beta} \left\{ \sum_{i=1}^n \left(y_i - \beta_0 - \sum_{j=1}^p \beta_j x_{ij} \right)^2 \right\} \quad \text{subject to} \quad \sum_{j=1}^p |\beta_j| \leq s \quad (6.8)$$

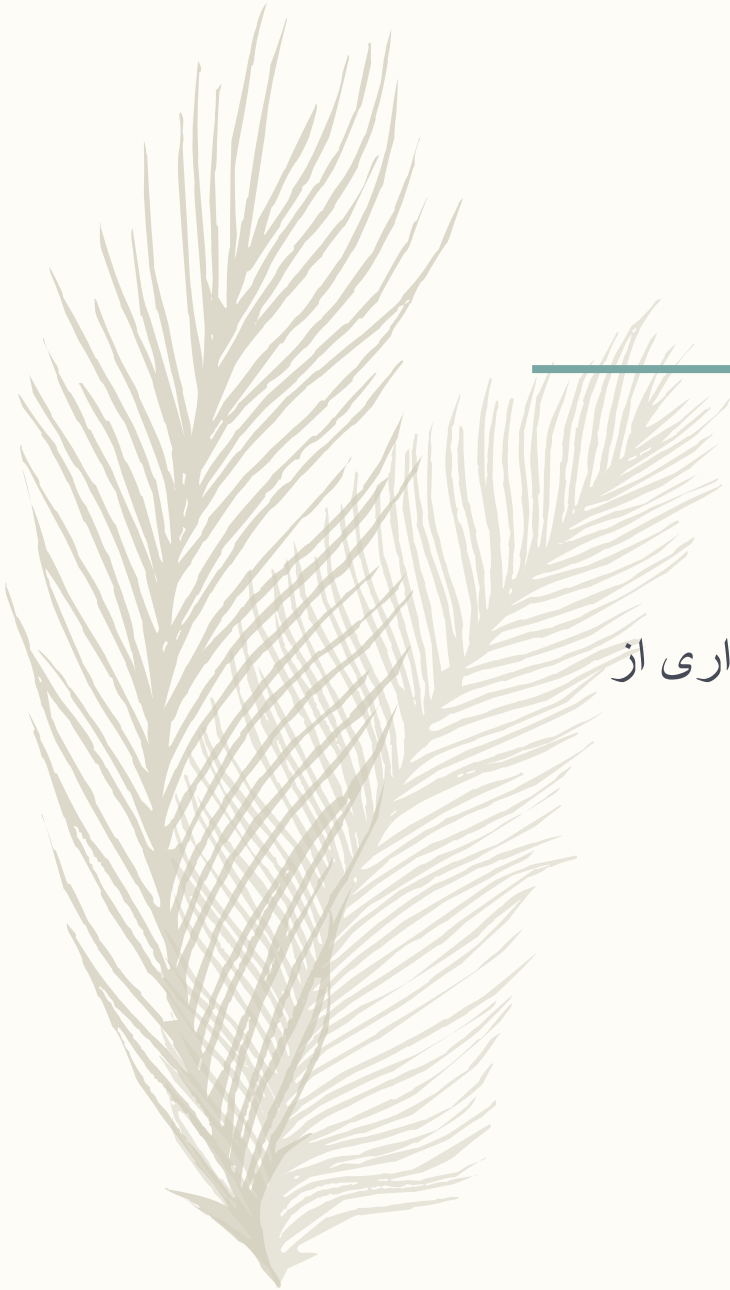
and

$$\text{minimize}_{\beta} \left\{ \sum_{i=1}^n \left(y_i - \beta_0 - \sum_{j=1}^p \beta_j x_{ij} \right)^2 \right\} \quad \text{subject to} \quad \sum_{j=1}^p \beta_j^2 \leq s, \quad (6.9)$$

مقایسه روش رگرسیون مرزی و لاسو

رگرسیون مرزی برآوردگر اریب تولید می کند اما واریانس را کاهش می دهد.

رگرسیون مرزی همه ضرایب را به یک مقدار غیر صفر کاهش می دهد اما در روش لاسو مقداری از ضرایب دقیقاً به صفر کاهش می یابد.

رگرسیون مرزی

Ridge Regression

$$\hat{\beta}_{Ridge} = \arg \min \left\{ \|y - x \beta\|^2 + \lambda \|\beta\|^2 \right\}$$

بنابر این رگرسیون مرزی ، محدودیت هایی را روی پارامترهای بتا در مدل خطی به وجود می آورد. در این مورد کاری که ما انجام می دهیم این است که به جای مینیم کردن مجموع مربعات خطا ما یک عبارت تاوان روی بتا ها نیز داریم این عبارت تاوان لاندا برابر مربع نرم بردار بتا است. این به این معنی است که اگر بتاها مقادیر بزرگی اختیار کنند تابع بهینه تاوانیده می شود. ما ترجیح می دهیم که بتاها مقادیر کوچک بگیرند یا این که به صفر نزدیک شوند که عبارت تاوان کوچک شود.

رگرسیون مرزی

Ridge Regression

λ پارامتر کنترل است.

λ معمولاً به گونه ای انتخاب می شود که برآوردگر رگرسیون مرزی ، میانگین مربعات خطای کمتری نسبت به برآوردگر حداقل مربعات داشته باشد.

این برآوردگر در مقایسه با برآوردگر کمترین مربعات خطا اریب است اما واریانس کمتری دارد.

این برآوردگر معمولاً در مواردی با تعداد دامنه های بالا (تعداد متغیرهای مستقل زیاد $n > p$) کاربرد دارد.

– ایرادات وارده به روش رگرسیون مرزی این است که :

این برآوردگرها تا حدودی نیز اریب هستند و مانع از صفر شدن برآورد ضرائب رگرسیونی می شوند.

The Lasso

این روش شبیه به روش رگرسیون مرزی است با این تفاوت که به جای استفاده از تابع توان درجه دو از تابع توان قدر مطلق استفاده می کند و باعث می شود که بعضی از ضرایب دقیقا به صفر کاهش یابند.

$$\beta_{Lasso} = \arg \min \left\{ \|y - x \beta\|^2 + \lambda \sum_{j=1}^p |\beta_j| \right\}$$

مزایا و معایب لاسو

مزایای روش لاسو:

روش لاسو به لحاظ **پایداری و دقت پیش بینی** برآوردها عملکرد قابل قبولی از خود نشان داده است. نسبت به رگرسیون مرزی اکثر مواقع **دقت پیش بینی بالایی** دارد.

معایب روش لاسو:

1. محاسبات بسیار پیچیده.
2. فاقد ویژگی نارایی است.
3. یک مقدار تاوان ثابت برای ضرایب در نظر میگیرد.
4. عدم ثبات کافی در انتخاب متغیرهای موثر زمانی که داده ها شامل گروه هایی از متغیرهای پیش بینی به شدت به هم وابسته هستند.
5. مشکل دیگر لاسو در ارتباط با مسائلی است که تعداد متغیرهای توضیحی بزرگتر از حجم نمونه است.

روش الاستیک نت:

برآورد ضرائب در این روش به فرم زیر است:

$$\hat{\beta}_{NEN} = \arg \min \left\{ \|y - x \beta\|^2 \right\} + \lambda \sum_{j=1}^p |\beta_j| + \lambda(1-\alpha) \sum_{j=1}^p \beta_j^2$$

ناحیه ی تاوان در این روش ترکیبی محدب از ناحیه تاوان در روش های لاسو و رگرسیون مرزی است. این فرم از تابع تاوان علاوه بر توانایی صفر برآورد کردن برخی از ضرایب، توانایی برابر برآورد کردن ضرایب متغیرهایی که اثر یکسانی روی متغیر پاسخ دارند یا بشدت همبسته هستند نیز دارد.

مزایای روش فوق:

1. این روش هم از نظر **دقت پیش بینی** و هم از نظر **انتخاب مدل صحیح** از دیگر روش های مذکور بهتر عمل می کند.
2. این روش از نظر تمایز بین متغیرهای مؤثر و غیرمؤثر همبسته نیز از دیگر روش های مذکور بهتر عمل می کند.

مقدمه ای بر تحلیل رگرسیون خطی (داگلاس مونتگمری، الیزابت پک)

The elements of statistical learning ((Springer Series in Statistics) Trevor Hastie, Robert Tibshirani, Jerome Friedman)

An introduction to statistical learning (Gareth James, Daniela Witten, Trevor Hastie, Robert Tibshirani)

Joseph B.kadane; Nicole A . Lazar; Methods and Criteria for model selection

Alvin C. Rencher and G. Bruce Schaalje ; LINEAR MODELS IN STATISTICS

با تشکر از توجه شما